

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**, se sídlem Dlouhá 3359, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2019, čj. 1534143/19/2501-80542-507591, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 10. 2020, čj. 15 Af 32/2019-39,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem v záhlaví uvedeným usnesením zastavil řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku. Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl usnesení kasační stížností a současně požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením z 28. 1. 2021, čj. 8 Afs 253/2020-31, zamítl žádost o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce, neboť předně dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., a nadto stěžovatel řádně neosvědčil své osobní, majetkové a výdělkové poměry. Současně tímž usnesením stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, a zároveň, aby ve stejné lhůtě doložil splnění podmínky zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí 1. 2. 2021.

[3] Dne 16. 2. 2021, tedy poslední den lhůty k zaplacení soudního poplatku, Nejvyšší správní soud obdržel podání stěžovatele, jímž opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Svou žádost zdůvodnil tím, že „*u něho v mezidobí nastaly objektivní změny poměrů (nově prováděné exekuce a nouzový stav)*“. K tomu pouze obecně zmínil, že veškerý jeho majetek, včetně všech účtů, je obstaven v důsledku vedených exekucí.

[4] Nejvyšší správní soud v návaznosti na naposled uvedené podání stěžovatele připomíná svůj rozsudek ze 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008-65, podle něhož „o podané žádosti o osvobození od soudního poplatku musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo však má své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení.“ Uvedené závěry lze analogicky vztáhnout i na návrh na ustanovení zástupce podle § 35 odst. 10 s. ř. s.

[5] Stěžovatel v opakované žádosti čistě formálně vzato uvedl nové skutečnosti („nově prováděné exekuce“, resp. „obstavení veškerého majetku včetně účtů“). Tato tvrzení jsou však zcela obecná a pro nové rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce nedostatečná. Stěžovatel např. netvrdí, že přišel o práci nebo že by mu v důsledku nouzového stavu poklesly jeho příjmy. Tím spíše pak svá tvrzení ani nedokládá. To vše navzdory tomu, že mu Nejvyšší správní soud k jeho první žádosti zaslal formulář, ve kterém se mohl seznámit se skutečnostmi, které je třeba sdělit pro posouzení žádosti. Nejvyšší správní soud jej při dané příležitosti rovněž poučil, že je jeho povinností, aby svá tvrzení doložil. V usnesení čj. 8 Afs 253/2020-31, bod 10, navíc zdejší soud vysvětlil nedostatky řádného tvrzení a prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů, a stěžovatel tak byl dostatečně seznámen s rozsahem své povinnosti pravdivě a úplně tvrdit a doložit svoji aktuální situaci. Nejvyšší správní soud proto ve světle výše citované judikatury dospěl k závěru, že obecná žádost a návrh stěžovatele nesplňují požadavky na opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce, o nichž by musel soud zvlášť rozhodovat. Stejně tak již není na místě stěžovatele opětovně k čemukoliv vyzývat, neboť takto by totiž bylo možné s ním komunikovat do nekonečna. Nejvyšší správní soud proto v souladu s již existující praxí zdejšího soudu přistoupil rovnou k zastavení řízení (viz např. usnesení z 22. 3. 2017, čj. 1 As 359/2016-43, z 21. 7. 2017, čj. 2 As 216/2017-17, z 9. 5. 2019, čj. 2 Afs 27/2019-42 či z 11. 2. 2021, čj. 8 Azs 264/2020-33).

[6] Vedle toho je třeba dodat, že ani řádné uvedení nových skutečností by v dané věci nemohlo vést k osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, a to vzhledem k důvodu, pro který zdejší soud žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce zamítl primárně. Tímto důvodem byla zjevná neúspěšnost kasační stížnosti, která přetrvává.

[7] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Dle položky č. 19 sazebníku poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon o soudních poplatcích, který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů;*

pokračování

výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[9] Nejvyšší správní soud usnesením čj. 8 Afs 253/2020-31 stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. Zároveň jej poučil o tom, že nezaplatí-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. Stěžovatel ve stanovené lhůtě (do 16. 2. 2021 včetně), soudní poplatek nezaplatil, a to ani přesto, že byl o negativních důsledcích řádně poučen. Nebyla tedy splněna základní podmínka k tomu, aby mohlo řízení o kasační stížnosti proběhnout. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. března 2021

Petr Mikeš
předseda senátu